

12. 12. 2019: ČETRTEK DRUGEGA ADVENT-NEGA TEDNA

"Kdor ima ušesa, naj posluša!" (Mt 11,15)

Iz 41,13–20; Mt 11,11–15

Tisti čas je rekel Jezus množicam: Resnično povem vam: Med rojenimi od žená ni vstal nobeden večji ko Janez Krstnik; kdor pa je najmanjši v nebeškem kraljestvu, je večji od njega. Od dni Janeza Krstnika doslej nebeško kraljestvo trpi silo in silni ga otemajo. Kajti vsi preroki in postava do Janeza so napovedovali; in če hočete priznati: on je Elija, ki mora priti. Kdor ima ušesa, naj posluša.

Velika ljubezen in veliko trpljenje

V današnjem evangeliju Jezus ves čas govori o gledanju, poslušanju in slišanju. Običajno menimo, da je imel v mislih predvsem trdosrčne in vase zaverovane pokvarjene ljudi, zagotovo pa ne takih "normalnih", kakršna sva ti in jaz. Z leti ugotavljam, da nam skupna kulturna in institucionalna zaslepljenost onemogočata videti globlje. Ne gre toliko za osebno hudobijo ali pokvarjenost. Večinoma razmišljamo tako kakor vsi okrog nas, še posebno zaradi prevladujočih medijev. Drugače lahko razmišljamo le, če smo se sami odpravili na notranja potovanja ljubezni, molitve in trpljenja. Brez ljubezni in/ali velikega trpljenja naša človeška zavest večinoma ostaja na ravni izključevalne miselnosti (bori se ali beži; ali to ali ono; naši proti vašim; mi dobri, vi slabi; vse ali nič). Takšna dualistična miselnost, ki je najnižje možgansko stanje in funkcija, ne bo mogla nikdar doseči velikih vprašanj življenja, ki

so vedno "skrivnostna", ali se soočiti z njimi.

Katere so te velike teme ali vprašanja (področja) našega življenja? To so: ljubezen, svoboda, zlo, Bog, večnost, nenasilje, odpuščanje, milost in usmiljenje. Teh tem dualistična miselnost ne more dojeti, če pa že, jih dojema popolnoma napačno, ker ima vsaka paradoksalno naravo, ki zahteva neizključevalni oz. vsevključujoči način razmišljanja.

Jezus danes govori vsakomur izmed nas. Ne govori zgolj tistim najbolj pokvarjenim tam nekje daleč. Lahko smo zelo iskreni, dobrohotni in celo ljubeči, toda velika vprašanja nas bodo še vedno zaslepljevala in ogluševala, kakor pravi Jezus. Le velika ljubezen in veliko trpljenje omogočata in ustvarjata duhovno poslušanje in gledanje. Zgolj verska prepričanja in zunanji cerkveni obredi ne zagotavljajo naše notranje preobrazbe. Zato Jezus kritizira našo nesposobnost razumevanja postave in prerokov. Vsi verjamemo vanje, toda v resnici jih sploh ne razumemo. Naj ne pozabim, da Jezus ne govori pokvarjencem in zločincem, ampak Božjemu ljudstvu (Mt 11,7).

Premislím:

Ali večinoma razmišljam izključujoče? Ali mi to pomaga, da sem bolj ljubeč? Ali mi to pomaga, da sem bolj poslušen evangeliju?